

ОСНИВАЊЕ И РАД НАРОДНООСЛОБОДИЛАЧКОГ ОДБОРА У СИРОГОЈНУ

Кад је у лето 1941. шдине гчоео уетанак у ужичком крају, и у Сирогојну на Златибору је дошло до промене општинеке влаети. Немци су још били у Ужицу, а на Златибору је формирана прва партизанска јединица. У народу је настало комешање. Неки су били да се ћути и трпи пред силом, док не дође време, неки су говорили да треба гледати своја посла и не мешати се у политику, а они који су били за борбу против окупатора у то време потајно су се састајали и дошварали.

Растурали смо разне летке и плакате. Једном приликом добио сам више летака, које сам растурио у засеоку Ђалдовићима... Кад сам други дан пошао истим правцем да косим ливаду, срео ме је Милован Бјеличић и рече ми: „Милоше, нађох неке плакате. Позивају на устанак“. Ја му одговорих: „И време је, Миловане, да се иде против непријатеља“.

Негде у августу 1941. шдине у Сирогојну је сазван Један скуп грађана. На скупу је говорио Добрило Петровић. Био је насмејан и лепо је с нама разговарао. Био је присутан и прота Милан Смиљанић. Добрило је прво говорио о праведној борби коју воде партизани и сви поштени људи против Немаца. Саветовао је да будемо сложни и да помажемо партизанске борце. Рекао је да треба да се створи и нова власт, јер стара власт елужи окупатору. У новој власти треба да буду људи који су за борбу, поштени и праведни. Пошто је Добрило завршио говор, предложени су грађани за одборнике Народноослободилачког одбора у Сирогојну. Присутни су се сложили па је тако изабран Народноослободилачки одбор у овом селу. Изабрано је 11 одборника. Међу њима сам и ја изабран.

Ми који смо изабрани у Народноослободилачки одбор смо се мало збунили па смо питали шта треба да радимо. Добрило Петровић је рекао да стара општинска власт више неће радити, а да ће Народноослободилачки одбор помагати партизане, прикупљати храну и одећу за борце, водити рачуна о раду у селу и бринути о сиромашним и инокосним породицама.

После избора Народноослободилачки одбор у Сирогојну је почео да ради. Одржано је неколико седница. При Одбору је ос-

нована милиција. Седнице су одржаване у згради старе општине. Ма седницама је решавано о прикупљању помоћи за партизанске борце, расправљано је о ситуацији у селу, о мобилизацији и о разним обавезама које су захтевале војне власти.

Ми одборници и други симпатизери народноослободилачке борбе прикупљали смо оружје и муницију, пасуљ, кромпир и друге намирнице за исхрану и одећу за нашу војску. Овоме су се одазивали нарочито они који су били на партизанској страни. Неки који су били за четнички покрет нису баш радо и добровољно давали прилоге, јер и четници су вршили своју агитацију и позивали у своје редове. Још у лето 1941. године четници су упућивали неке своје позиве. Добили смо их и ми у Стаматовићима. Звали су све у четничке редове.

У селу је у то време било тешко. Владала је оскудица у свему. Нисмо имали довољно хлеба, а готово никад није могло да се набави соли, гаса и шећера. У ратним приликама није се могло путовати у житородне крајеве, одакле су наши људи ранијих година догонили жито.

Срески народноослободилачки одбор у Чајетини позивао је према потреби председника НОО у Сирогојну на састанке, на којима су решавана и питања снабдевања грађана. Робе није било довољно па се морало најпре одвајати за партизанску војску, јер је борба за слободу била најпреча.

Народноослободилачки одбор у Сирогојну радио је до крај новембра 1941. године, а тада су Немци поново дошли на Златибор. Вршили су претрес и у Сирогојну. Прошли су поред Стаматовића кућа према Равнима. . .

Милош СТАМАТОВИЋ